

I. N. D. 10

DISSERTATIONUM
ORATORIARUM,

TERTIA

AFFECTUUM & DISPOSITIONIS,
Repræsentans ideam; 10

Quam
In inclyto Aboensium Lyceis

PRÆSIDE

Viro Præclarissimo

M. DANIELE ACHRELIO,
Eloq. Prof. Ord: Præcept.
& Promotore summe co-
lendo;

Defendendam suscipit

HENRICUS BRENNERUS,
Ost-Bothn.

Ad diem 29. ^{Aprilis} Maij. Anno 1687.

Impr. apud JOH. L. WALLIUM, A.T.

44.e.

VIRIS

*Plur. Rever. Consultissimis, & Prudentissimis,
Reverendis, & doctissimis, juxta & rerum usu
& experientia Præstantissimis.*

DN. GABRIELI BRENNERO,
Pastori Eccl. Nerpenſis longè meritissimo,
Promotori & Patruo quovis obsequii ge-
nere honorando.

DN. HENRICO GAB. BRENNER,
Dicaſterii Aboenſis Aſſeſſori Ampliſſimo,
Mæcæati & Conſanguineo ætatè ſuſpiciendo.

DN. OLAO HAMNIO, Sawolaxiæ ſuperio-
ris Judici Territoriali Accuratissimo, Promo-
tori Parentis loco, obsequio quo par eſt, ſem-
per prolequendo

DN. ERICO Granbårgh/ Loſtoëniſiæ Paſt. di-
gniſſimo, Avunculo & Benefactori optimo.

DN. HENRICO JSAACI BRENNERO,
Sæcellano Kyroëniſium attentissimo, Con-
ſanguineo dilecto.

DN. GABRIELI WERANDRO, Verbi
Divini Miniſtro in Cronoby vigilantissimo,
Agnato meo chariſſimo.

DN. ERICO FANT, Senatorii Ordinis &
civium Vaafenſium facile primario, bene-
factori iugiter amando.

DN. GABRIELI GAB. BRENNER, Mer-
catori Veteris Carlepolis dexterimo, fautori
& Conſanguineo ſvaviſſimo,

Sistere Vobis, Patroni, hasce pagellarum angustias, utrum sustineam, non est quod mihi pendeat animus, cum & vestra comitas, & in literarum studia ardor, cunctis usq. sint perspecta. Accedit &, quod in ere vestro à teneris jam coaëto, haud paucis existam obstrictus; è quo cum nec exire, neve aliquod ejus fœnus pensitare qui vero, esse è re arbitror, virium defectus at- tamen animi prolixitate supplere; & certè ingratitude præceptis incurrerem notam, si profiteri non studeam, quâ benevolentia, quo affectu, me estis amplexi; verum id qui persolvam, ambigo, cum minimè possit beneficiorum tantorum commemoratio, finibus exiguis circumdari, & fortè ubi altius oratione exaggeranda forent, vereor ut vel par orationis esse non queat mediocritas, vel me pertexere cuncta volentem, insulse verba destituant. At cum egregie sciam, nihil gratius vobis futurum, quam bona de me perlata audire, ne sic indignè vestra in me locata sit cura; quid mirum si hac fiducia allevatus, iuverim vobis hoc munus libatum, expectans

*expectans, illud non tam ex mole sua, quam
è consecrantis sensu estimari? Cujus ta-
men si spectetur argumentum, multum ob-
tinet sane commendationis, cum ejus ubi-
que usus emergat, & à quovis perceptum
existimo; nunc etiam Praclarissimus Dn.
Praeses è tot vastis auctorum voluminibus,
quæ brevi temporis intervallo perspicere haud
potuere, summa rerum carpsit fastigia, la-
tam eorum viam brevem semitam faciens.
Accipite, vos autem, Mecenates, quod be-
nignitati vestro offertur, & dehinc me be-
nevolentiae vestrae radiis illuminate, ut
sperare majora vestra sub umbone audeam;
Ego vero pectore & animo pronus, nun-
quam desistam, Vobis vitam incolumita-
temque precari.*

Pl. Reveren: & Ampliss.
Nomin: & Dign. Vestris

*Omni animi affectu addi-
tissimus*

HEN: BRENNER.

§. 4. *Ante omnia considerare debemus, eum quomodo affectus moveantur, deniq; quo pacto componantur.*

Letitiam movemus consideratione bonorum, quæ præsens fortuna repente suppeditavit. *Spem* erigimus si id fato divino contigisse dicimus, quod omni labore quæſivimus. *Dolorem* componimus argumentis doctrinalibus & svaſorijs; iterum exaggeramus si futura mala, quæ ex hoc casu exspectantur, graviter delineamus. *Metum* injicimus, si pericula publica & privata inspicimus, eorumq; magnitudinem exponimus. *Iram* concitamus quando atrocitatem facinoris, læsi innocentiam, lædentis malitiam, & damni diram faciem describimus. *Pudorem* incutimus, cum turpitudinem & inhonesta signa horridi facti exprimimus, *Amorem* conciliamus, si id velle videris; quod rarum, charum, utile ac jucundum erit Auditoribus: & sic de cæteri.

§.5. Ut doctrina affectuū melius illustretur,
unum alterumve exemplum adponere
placet, in quibus ista commotio non
male exprimitur.

Aristides ut Antonio Impera-
tori persvaderet urbem Smyrnam
restaurare, miserabile ejus fatum i-
psi per hypotyposin hoc inodo ob-
oculos posuit. *Facet Smyrna orna-
mentum olim Asiae, Tui decus imperii, o-
mnia sunt in cinere: clausus est portus,
perierunt fori ornamenta; collapsi gym-
nasia; jucundissima urbs luctuosum
facta spectaculum ruinarum & cada-
verum tumulus. olim floruit, nunc deso-
latam perflant zephyri: Ad quas
voces cœlum intuens ingemuit An-
tonius. Etiam à modo rerum ge-
starum & ipsa velut facie affectus
moventur: ita Virgilius*

*Volvitur Euryalus letbo, palembrosque
per arcus*

*It cruor. inque humeros cervix colla
psa recumbit.*

Pur-

*Purpureos veluti cum flos succisus ara-
tro*

*Languescit moriens lassoque papavera
collo*

---- *Demisere caput.*

Plurima talia exempla in Poëtarum scriptis habes. Nec calami Historicorū hos flores negligunt; Curtius prælium & ardorem pugnantium satis graphice descripsit Lib. 3. cap. II. Tum vero multum sanguinis fusum est; due quippe acies ita coherebant, ut armis arma pulsarent, mucrones in ora dirigerent. Tum demum promovebant gradum cum hostem prostaverant. Tum vero similis ruine strages erat: &c. Oratorum quoq; labor magno delectationis sensu in talibus luxuriat: Sic Gustavi Adolphi heroicos spiritus delineavit Ferrarius: Quis audito tantū magni Gustavi nomine, quo nullum unquam clarius in terrarum orbe fuit, non trepidet, atque animo linguatur, Etsiā si speciem ejus imitem sibi figuret, ponatque ante oculos,

faciem toto orbe secundam, oris ac
 corporis dignitatem etiam hostibus
 laudatam; auream cæsariem lactea cer-
 vice genisque fusam; placidam lumi-
 num majestatem, frontis honorem, si pri-
 vato contigisset, imperio dignum: lacer-
 tos illos torosos, imperatorium statum
 gradumve, & cunctis agminibus supere-
 minens celsæ proceritatis decus. quid
 si adspectum præliantis trepidè concipiat,
 concussam terribili motu cæsariem, non
 tam telorum quam oculorum ac minarum
 conjectum, & vel ante signa volitantem
 cogitet, vel inter confertissimos hostes qua-
 cunque incederet stragem, luctum, va-
 stitiamque inferentem. &c. Præpri-
 mis extat iræ & aliarum concus-
 sionum animi egregia descri-
 ptio in Argenide Barcl: & quidem
 sub persona Poliarchi: multa illa
 atque atrocia brevissimo tempore
 animo suo complexus est, quan-
 do in ista verba erumpit: Hanc i-
 gitur mihi gratiam retulit Hyanisbe, per
 mea, meorumque vulnera incolumis? Pa-
 tebam

tebam incautus venenis; ejus medicos ad-
 bibe-*bam* agritudini mea; sed noluit me
 perire, nisi antè contemptus, & coram
 violatus, non abjudicatam modò, sed fa-
 scinatam Argenidem in sui filii collo a-
 spicerem. Misisti me ad istius mortis
 atrocitatem, benefica? Ha sunt literæ;
 hæc promissa, hæc concepta in penatum
 deorum auribus sacramenta? Stolidio-
 rem me, qui fidem expectabam in Afri-
 cã. Sed non inulta fefelleris. Contra-
 habam tecum certamina, contraham her-
 culè ad internicionem tue gentis. Quid
 cogito amens; & longorum solatiorum
 spem, tanquam victurus, sollicito? Non-
 ne vides quos perire illicò, sed tecum
 oporteat? Ibo; & carnifici illi adimam
 spiritum, qui per meam victoriam Sar-
 dine regno potitus, etiam hymenæum oc-
 cupare non dubitat; & inverecunde Ar-
 genidi saltem ejus sanguine rubere fa-
 ciam. Tum malignum hunc senem,
 hanc larvam, hanc fabulam obruncabo,
 priusquam ad auxilium ulli procurrant.

*Simul ipsi Argenidi, Argenidi inquam.
 Hæsit miser in cogitatione decreti cru-
 delis. Sed quid attinet virgini amanti
 sanguinem mittere? melius flagitii sui
 memoriâ, & meo vulnere morietur. A-
 periam meum pectus, & ubi cruor ex-
 undabit, injiciam me totum in furiarum
 omen trepidanti. Nam nisi mori sic vel-
 lem, possem exire meos milites, possem
 hæc tecta incolumis in hostium capita
 effundere. Sed vivere nolo, si non reconcilia-
 ri possim Argenidi. Sed illam Virgilia-
 nam descriptionem tempestatum,
 & insequuti naufragii, quæ exstat
 lib. i. Æneid: præterire non licet
 ob structuram mirabilem, tum af-
 fectuum vehementem concussio-
 nem; sic autem canit Poëta*

----- *Venti velut agmine facti
 Qua data porta ruunt & terras turbi-
 ne perflant*

*Incubueremari, totumq; à sedibus imis,
 Vna Euræq; notusq; ruunt, creberq; procellis
 Africus, & vastos volvant ad littora fluctus.
 Insequi-*

Insequitur clamorq; virum stridorq; ru-
dentum.

Eripiunt subito nubes cælumq; diemque
Teucrorū ex oculis: Ponto nox incubat atra.
Intonuere poli, & crebris micat ignibus
ether:

Præsentemq; viris intentant omni mortem;
Extemplo Æna solvuntur frigore membra:
Ingemit, & duplices tendens ad sydera
palmas.

Talia refert: O terque quaterq; beati,
Quævis ante ora patrum, Troje sub mœ-
nibus altis

Contigit oppetere ——— &c.

Talia jactanti, stridens Aquilone procella,
Velū adversa ferit, fluctusq; ad sydera tollit.
Franguntur remi: tum prora avertit & undis
Dat latus: insequitur cumulo præruptus
aque mons.

Hi summo in fluctu pendent; his unda
dehiscens

Terram inter fluctus aperit, furit æstus
arenis.

Tres Notus abreptas in saxa latentia
torquet, tres

tres Eurys ab alto

In brevia & Syrteis urget (miserabile visu)
 Illiditq; vadis, atq; aggere cingit arena.

Vnam quæ Lycios, fidumq; debebat Orontem,
 Ipsius ante oculos ingens à vertice Pontus
 In puppim ferit: excutitur, pronusque
 magister (ibidem)

Voluitur in caput, ast illam ter fluctus
 Torquet agens circum, & rapidus vorat
 æquore vortex.

Apparent rarinantes in gurgite vasto,
 Arma virum, tabuleq;, & Troja gaza
 per undas

Jam validam Ilionæ navem; jam fortis
 Achata,

Et qua vectus Abas, & qua grandævus
 Aethes

Vicit hyems: laterum compagibus omnes
 Accipiunt inimicum imbrem, rimisq; fa-
 tiscunt.

Vides, Ait Cl. Scefferus in notis ad
 hunc locum, ut ad veritatem rei omnia hic
 oculis subijciantur. Jam primum cum-
 et plena sunt cumulus. Miscentur ven-
 ti, flu-

ei, fluctus, clamor hominum, fragor navigiorum, uti solet in periculo & magno & improvise. Deinde est in tota oratione horror, & stridor; unde vis ventorum & fluctuum inter se pugnantium concursus, & navigatorum fragores velut auribus percipiuntur. Quam autem miserabilis est ista navium jactatio, dispersio, solutio; & tabularum hominumque mixtim fluitantium lamentabile spectaculum? Est & in compositione non leve artificium τῆς ἐπεγείας. Tale illud: *una Euræque Notæque ruunt*. item: *Insequitur clamorque virum, stridorque rudentum*. item: *bi summo in fluctu pendent, ibi unda debiscens terram aperit*. Nil profecto incitatus hic dici potest. Denique in ipsis vocabulis, quam omnia convenientia? Quam volubile illud *volvunt*? quam signatum illud *ruunt*? putes in lapsu strepitum & tumultum audire. Quam grande ac timendum illud *præruptum*? Quantum facit motum litera R in isto: *creberque procellis Africus*? item: *stridens Aquilone procella*? quantum vero sonum in istis; *Insequitur clamorque virum, stridorque rudentum*? At in his, *crebris micat ignibus*

bus aether, putes hiatum aëris cernere, ipsasque fulgurum ignes claritatis summæ, quæ in E & I vocalibus inest, oculis deprehendere. A & V rebus tristioribus conveniunt. Hinc istud *eripiunt subito nubes cælumq;* item, *insequitur cumulo præruptus aque.* S ventum indicat cum sono. Igitur habes in istis: à *sedibus omnis Euræque Notæque.* Ad postremum omnia sic sunt expressa inventione, ordine, verbis, ut ne pictor quidem penicillo melius, aut coloribus possit.

§. 6. *Leniores affectus, vulgo ἥτη, cernuntur vel in oratore, vel penes Auditores.*

In oratore fulgebunt *prudentia, probitas, benevolentia.* In Auditoribus hebenda ratio virtutum, vitiorum, dignitatum, ætatum & fortunæ. Ita, in DEMONSTRATIVI generis materiis, lætitiā urgemus & gratiam. In DELIBERATIVI, metum, fiduciam, pudorem & impudentiam. In JURIDICIALIS, iram, lenitatem, amorem, odium, indignationem.

tionem, invidiam, misericordiam. Atqui ut sine hoc artificio sicca & jejuna est omnis dicendi svada. Ita cavendum sedulo ne inepta, ridicula & sordida evadat illa commotionum sollicitudo, scenicis gestibus plena, plena ineptiarum.

PARS SECUNDA,

DE DISPOSITIONE CAPUT UNUM.

Totam ejusideam monstrans.

§.1. *Dispositio est rerum, jam magna industria inventarū & collectarū, juxta suas partes, curiosa & nobilis distributio.*

Catena omnium gratiarum & pulchritudinis mater, & condimentum ingeniorum amabile est *dispositio*; sine quâ squalet copia verborum, acuminum nitor & rerum dicendarum ubertas; Unde maguus Scaliger præclare scripsit, *Illud quo nihil vel in animo, vel in opere sapientis admirabilius est, ordinem dico:*
sine

sine quo natura exstare non potest. Nihil enim absque ordine vel meditata est, vel effecit illa.

§. 2. *Est autem dispositio alia naturalis, alia arbitraria, alia artificialis.*

Naturalis, quando materia, quæ explicari debet, juxta naturæ leges elaboratur; ita si quis vitam hominis conatur describere, per ætatum gradus omnino ambulabit. *Arbitraria* tantum animi exercendi causa ab eruditis eligitur. Ita Scuppi⁹ in orationibus de *opinione & nihilo*; Erasmus in encomio Morias varietatis, utilitatis & acuminis gratia luserunt. *Artificialis* juxta normam certam res dispensat; & hanc nos hoc loco maxime spectamus.

§. 3. *Ejus vero partes sex sunt; exordium; Propositio; Narratio; Confirmatio; confutatio & Epilogus.*

Ex hisce *Propositio & confirmatio* sic sunt necessariae, ut nunquam abesse possunt: Reliquæ, nec in omni-

mnibus orationibus occurrunt, nec quando se insinuant, eodem ordine disponuntur, ut exempla scriptorum copiosè docent.

§. 4. *Exordium est prima pars orationis, animos auditorum incitans ad audiendum.*

Hoc est vel *generale*, quod diversis materiis accomodari potest: vel *speciale*, quod ob notas proprias, pluribus aptari non decet, nisi per crines trahatur fordide. 2. *Obligum*, quando animus auditoris per ambages circumducitur, ut proloquium illud Heinſianum, præmissum iaudibus Pediculi: Vel *rectum*, quod aperte accingit se rei dicendæ. Ceterum, *cause finales* exordiorum sunt benevolentia, attentio, docilitas. *Affectiones*, brevitās, splendor, aptitudo ad materiam. *Fontes*, fere singuli argumentorum loci interni & externi.

§. 5. *Propositio est altera & præcipua orationis pars, quæ summam rei continet, de qua est dicendum.*

Hæc

Hæc est (1) vel *expressa*, cum clare denunciatur quæstio ventilianda; vel *occulta*, cum per cuniculos tandem emergit. (2) Vel *simplex*, quæ orationis cardinem ad unum momentum refert; aut *composita*, quæ thema propositum in plura membra distingvit. Sed omnis propositio erit *plena*, nihil negligens eorum, quæ ad principem causam cognoscendam spectant; tum *clara & evidens*, ne auditorem aut nube allegoriarum, vel alia obscuritate confundat.

§. 6. *Narratio est tertia orationis pars rem ut gesta est commemorans, additis circumstantiis quis? quid? ubi? quibus auxilijs? Cur? quomodo? quando?*

Hæc est vel *vera*, de cujus fide non dubitatur; ut acta historica singularia. Vel *quasi vera*, ut parabolæ & visiones. Vel *Ficta*, ut fabulæ. Virtutes narrationis sunt,

sunt, brevitās, planitas, probabilitas.

§. 7. *Confirmatio est quarta Orationis pars, quæ Propositionem rationibus & amplificationibus roborat & communit*

Est hæc vel *simplex*, quæ in probando & amplificando occupatur, vel *composita*, quæ confutationem etiam ubi opus est annectit. Virtutes ejus sunt (1) dirigere argumenta ad scopum; 2. per Entymemata argumentari. 3. dilatare orationis corpus idque exornare variationum, descriptionum, & sententiarum pulcherrima mixtura. 4. Digressiones inspergere Politicas, acutas, nitidas, in quibus tamen delicatissimus modus servandus.

§. 8. *Confutatio quinta orationis pars, falsam thesīm infirmans rationibus partim depulsoriis, partim resolutoriis.*

Idque

Idque hoc processu, 1. singula adversarii argumenta in ordinem collocabit 2. genus argumentationis observet, inque eo falsitatem notabit. 3. firmiora tela opponet. 4. Conclusionem adversarii contraria syllogismi conclusione debilitabit. Ab oratore hæc peragenda sunt artificio non logico sed tecto, stratagematibus acutis, denique concentu rerum & verborum ampliori.

§. 9 *Peroratio est sexta orationis pars, concludenti modum ostendens.*

Epilogus est vel *successivus* & *nitidior*, vel *abruptus* & *contumacior*. virtutes hæ sunt: 1. repetenda, breviter optima ex iis quæ hactenus dicta sunt. 2. addenda vota & actiones gratiarum, si materia postulat, idque verbis efficacibus, dicendi genere florido, sententiis concitatis, ut impressus auditorum mentibus aculeus inhærescat.

PARS

Dictamen rectæ rationis, mentibus nostris à Deo insculptum, illud evidenter concludit, ordine nihil excellentius, nihil divinius. Suo pondere stat terrena moles; suis numeris definiti ambulant stellarum globi; suam mensuram habet aquarum super cœlestium sphaera; suis legibus, imperandi potestate, & parendi gloria, reguntur universi mundi imperia. Quæ singula, dum coccinæ ponderat humanus intellectus; SERMONEM, quo explicat mysteria sanctitatis, orbis arcana, salutem gentium, vult nulla alia re magis inclarescere, quam iusta dispositione; utpote in qua residet tanquam regali throno, iudicii vigur, conceptum firmitudo, eloquii suavitas. Optime proinde Tuis meditationibus consulis, mi dilectis. Brennere quod mature addiscas justam methodum in oratione, rationis exercitio, in actionibus reliquis conservare. Sic Patristas, sic pergis implere sapientiæ mandata Vale.

â Tuo

D. ACHRELIO

Πρὸς τὸν τὰς ἀρεῖας καὶ τὰς Μῦσας
σπαραϊότατον,
ΚΥΡ ΕΝΡΙΚΟΝ ΒΡΗΝΝΗΡΟΝ.
Φίλον με ἐλπίμον καὶ μαλιστα ἀγαπήτον
σύγχαρμα.

Σ Οἱ με ΒΡΗΝΝΕΡ' ἄνευ γονέων τε Πατρὸς
τέγε Μητὸρ

ὣς ναὶ ἦν ὁ ΘΕΟΣ· καὶ ἐπέλα αἰεὶ το
γένοίς!
ἀκιβδήλως

SIMON PAULINUS,
Græc. & Hebr. Ling. P. P.

Εὐστοκωτάτῳ τῷ νεανίᾳ καὶ περὶ τὴν φιλοσο-
φίαν καὶ Δεινότητά ἀληθῶς διατριβόντι
Κυρίῳ,

ΕΝΡΙΚΩ ΒΡΗΝΝΕΡΩ
συμπατριώτῃ με ἐλικορίνει.

Κ ὕδος μὲν φύσεως ἴσχυς τοίνυν ἐρικυδὴς
οὐδὲ ὁμῶς ἤτλων, εὐφραδ' ἐν τέθεινεν;
Αὐτῇ γὰρ ἀρχὴ καὶ ρίζα καλόν γε ἀκέραιον
Ἐυμαθείας παγίς τῆς ἀρετῆς δεμελ' εἶ
ἠδὲ σαφὴς κόσμος καὶ καλῶ πείσμη ἐπὶ κλητον,
τῇ, διαφώτιζον φῶλα ὅσον τε, φύσιν·
ταύτης ἀγλαίας δεξῶς ἐπιτύγχανε ΒΡΗΝΝΕΡ
καὶ τῇ παιδεύσει μᾶλλον αἰεὶ σελάγει!
GEORGIUS ÆNELIUS,

M*ercurium ex ligno quovis fieri vetat re-*
ligiosa antiquitas nec cunctis pariter
Corinthum adire concessum est; quemadmo-
dum hæc cuivis obvia sunt, ita procul dubio
in Minervæ castris comparatum est, quippe
cum omnes non pari sudant labore justum
quoque sit eos non uno modo compensari
præmio; Sic quemque sua diversa trahi vo-
luptate vel ipsis quodammodo patefcere, qui
illustri rerum scientiâ & indagine mentis sa-
gaciori diversissima ingenia scrutari solent:
alios siquidem rapit neglectus virtutis, quos-
dam dissolutio animi, nonnullos contem-
ptus laborum, causa horum alia esse nequit
quam quod honesta & utilia apud eos susq; de-
que habentur; Gratulor igitur tibi *Dn. Henrico*
Brenner, & tanto magis, quanto horum nefar-
ias affectas alto supercilio despicere voluisti,
proferendo hac vice in publicum egregium in-
genii tui specimen. Gratulor etiam mihi cum
video te esse infracto animo, etiamsi fata maturè
nimis tecum ludere voluerint, atq; laudabi-
les tuos conatus nonnihil retardare, sed quic-
quid Sors, mi *Dn. Brenner*, attulerit & tibi & mi-
hi forti animo ferendum erit: Gratulor quoq;
sanguine junctis ceterisq; tibi bene cupientibus,
cum cognoverint se, spe de te concepta, ne uti-
quâ frustrari, sed potius genitoris tui, prælustis
Sideris quondam patriæ, virtutū scintillulas in
te

te splendescere, Perge itaq; vota bonorum im-
plere atq; sic per angusta ad augusta. V. T
ERNESTUS Brandell.

Vis fuerit verbis Divini quanta Maronis,
Cum dixit quondam: à teneris asseve-
scere multum est.

*Id tu commonstras mi dilectissime Frater,
Non etenim sequeris commercia turpia Comi,
Nec lenociniis Paphia tibi cura placendi:
Sed primo tentas Cathedram conscendere flora.
O! utinam genitor nobis superesset in orbe!
Undiq; letitia perfusus pene mearet
Cernere cum posset faustâ se prole parentem;
Addere nec calcar tibi met cessaret eunti.
Orbos nos dixi? Deus est vice sed genitoris
Qui nostri curam geret, huic considerare tu-
um est.*

*Comprecor ulterius Fratri felicia fata!
Ut studiis facili imponat fastigia tandem
Numine, ceu cœpit, vobis ut de pectore toto!*

Tuus Germanus
JSAACUS J. BRENNER.

